

ከእግዚአብሔር ፍቅር

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48 ፥ 17)
 God's Love. P.O.Box 6734. Lee's Summit, MO. 64064 አዘጋጅ መላኩ ትዕዛዙ E-mail - gnlm@ethiogodslove.org

www.ethioGodslove.org 2ኛ ደብዳቤ 2006 እኦኦ 2nd Quarter 2006

ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ፥ የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል። (ትንቢተ ኢሳይያስ 54፥13)

ሸክምን ሁሉ አስወግዶ ወደ ፊት መርጥ

ከብዙ ዓመታት በፊት፡በቤተ ክርስቲያናችን አንድ ችግር ነበረን። ይኸውም በዓመታት ውስጥ የተጠራቀሙ ዕቃዎችና ወረቀቶች ቤተ ክርስቲያናችንን ሞልተው፡ለአዲስ ሥራ ቦታ እስክናጣ ድረስ መጣባችን ነበር። ጠረጴዛዎቻችን በወረቀት ክምር የተሞሉ ስለነበረ የተፈለገ ሰነድ ለቀናት አይገኝም ነበር። ከዚያም የተነሣ የቤተ ክርስቲያናችን ተግባራት ቅልጥፍና አልነበራቸውም። ይንን ሁኔታ ለማስወገድ ነበር ፡ እስከ ዛሬ ድረስ “ሸክምን የማራገፍ ቀን” ብለን የሰየምነውን የቤተ ክርስቲያናችንን ሥርዓት የወሰንሁት።

“በዚህ ሸክምን የማራገፍ ቀን” ብለን በሰየምነው ዕለት፡- የቤተ ክርስቲያናችን ዝግጅቶች በሙሉ ይሰረዛሉ። ሁላችን ሸራ ጫማ አር

ገን አሮጌ ልብስ ለብሰን፥ ትላልቅ የቆሻሻ ማጠራቀሚያዎች አሰናድተን፥ በሺህ ኪሎ የሚቆጠር የወረቀቶችና የአሮጌ ዕቃዎች ጥርቃሞ እናስወግዳለን። ማንኛውንም ለቤተ ክርቲያናችን ዕድገት ሸክም ሆኖ የተገኘ ነገር እንጥላለን።ጠቃሚ የሆኑትን ዕቃዎች ደግሞ ለቀልጣፋ ግልጋሎት በሚመች አኳኋን እናደራጃለን።

በዚያንም ወቅት ሰው ነገሮችን መሰብሰብ እንጂ፡በየጊዜው የማያስፈልጉ ነገሮችን ከአስፋላጊዎች ለይቶ የማስወገድ ልማድ እንደሌለው ተረዳን። ስለዚህም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ፡ በየጊዜው፡ ሁሉን ነገር አቁመን።“ሸክምን የማራገፍ” ልማድ አደረግን። ጠቃሚነቱ የሚያጠራጥር ነገር ሁሉ እንደ ቆሻሻ ተቆጥሮ እንዲጣል የጽዳት ዘመቻ ቀን መርሆአችን ፥ መመሪያችን ነበር።

በቅርቡ ባደረግነው “ሸክምን የማራገፍ” ቀናችን፡ ከጠረጴዛዬ ላይ ባራገፍነው የወረቀት ክምር አጠገብ ሳልፍ፡አንድ ነገር ወደ ልቤ መጣ፤ ይህንንም በጌታ መንፈስ ሆኜ እነግራችኋለሁ። ሰው ሁሉ በግለሰብ፥ በቤተሰብ ሆነ በማኅበር፡- ቆም ብሎ፥ በየጊዜው “ሸክምን የማራገፍ” ይገባዋል።

በዚህ በምዕራቡ ሐገሮች የምንኖር ሰዎች፥ ቤታችንና ግቢያችንን፡ በየጊዜው እየሞሉ የሚያጣብቡ አላስፈላጊ ዕቃዎችንና ልብሶችን በየጊዜው ማራገፍ ያስፈልገናል።ብዙ ዎቻችን ግን የጥንቱን ትዝታ ላለ መልቀቅ ፥ አሁንም ወደ ፊትም

የማይጠቅሙ፥ ነገሮችን ተሸክመን እንኖራለን።

ስለ ሸክም ስንናገር፡- ልክ እንደ ቁሳዊው፥መንፈሳዊውም ሸክም ሊራገፍ እንደሚገባ ማሰብ ይገባል። የማይጠቅም ባሕሪይ፥ልማድ፥ተበዳይነት (ቅሬታ) ፥ መሠረት አልባ ምኞት ወዘተ መንፈሳዊ ሸክም ሊሆኑ ከሚችሉ ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው።

እኛ ክርስቲያኖች፥እግዚአብሔር የሰጠንን ራዕይ ይዘን፡ ወደ ተጠራንበት ግብ በሚገባ መገስገስ እንድንችል፥ በየወቅቱ ማራገፍ ያለብን ባሕሪያዊ ነገሮች ይኖሩናል።

እነዚህም ነገሮች ፥ የምንማረውን የእግዚአብሔር ቃል በመጻረር በውስጣችን የሚኖሩ፥ገንቢ ያልሆኑ አስተሳሰቦችና የማያንጹ ልማዶች ናቸው። ማንኛውም ምዕመን ሕይወቱን ቢመረምር፡- በኑሮ ሆነ በአገልግሎት ወደ ኋላ ጎታች የሚሆን መወገድ የሚገባው ሸክም ይኖረዋል።

በሩቅ ምሥራቅ ኤሲያ፡የዝንጀሮ ማጥመጃ አላቸው። ያም ምንም ያልተለፉበት ማሰሮ ነው። ማሰሮው አንገቱ ላይ ጠባብ ነው። በዚያም ዝንጀሮ ለማጥመድ የሚያስፈልገው፡ ጥቂት የጾሎኒ ፈሬዎች ብቻ በማሰሮው ውስጥ ማስቀመጥ ነው። ዝንጀሮው እጁን ማሰሮ ውስጥ ከትቶ የጾሎኒውን እንዳፈሰ፥ እጁን ለማውጣት ሲቃጣ፥ከማሰሮው አንገት ጠባብነት የተነሣ፥ ይሳነዋል። የጾሎኒውን ለቅቆ ከወጥመድ ማምለጥ ይችላል። ካልሆነ ግን ማሰሮውን ተሸክሞ ሲንገዳገድ ይያዛል

ለመጫወቻ ወይም ለእርድም ይወሰዳል። አያሳዝንም?

ሰውስ እንዲህ ሊያዝ ይችላል? ያውም ክርስቲያን? ራሳችንን ቆም ብለን በመመርመር፣ አልላቀቅ ያሉንን ባሕሪያት ወይም ልማዶችን ልናስወግድ እንችላለን፤ ከዚያም ከሚገባው በላይ እንደማይሸከም ሯጭ ፣ በትጋት ወደ ጌታ ዓላማ መገሰገስ ይቀለናል።

“... ሸክምን ሁሉ፣ ቶሎም የሚከብደንን ኃጢአት አስወግደን፣ የዕምነታችንንም ተስፋና ፈጻሚውን እየሱስን ተመልክተን፣ በፊታችን ያለውን ፍጫ በትእግሥት እንሩጥ፣ እርሱ ነውርን ንቆ፣ በፊቱ ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ ፣ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና”
(ዕብራውያን 12፡1-2)

ኮተት ተሸክሞ በእሸቅድምድም የሚሮጥ፣ ሸክሙን አራግፎ ቀልሎት በሚሮጥ ተወዳዳሪ መረታቱ ዕውቅ ነው። የሚያሳዝነው ግን ብዙ ሰዎች በፈቃዳችን፣ የማይረባንን ኮተት ተሸክመን ከሕይወት ፍጫ፣ ወደኋላ እንሳተታለን። ወገኔ ሆይ! የማይረባንን ሸክም እንጣል።

“በሩጫ ውድድር ሁሉም እንደሚሮጥና ከእነርሱ አንዱ ብቻ ሽልማት እንደሚቀበል ታውቁ የለምን? ስለዚህ እናንተም ሽልማትን ለመቀበል ፍጡ። በሩጫ የሚወዳ ደሩ ሁሉ አድካሚ ልምምድ ያደርጋሉ፣ እነርሱ እንዲህ የሚደክሙት የሚጠፋውንና ጊዜያዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው። እኛ ግን የምንደክመው የማይጠፋውንና ዘላለማዊ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ነው። እኔ ግን ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ከነፋስ ጋር እንደሚታገል በከንቱ የምታገል ሰው አይደለሁም። ስለዚህ ሌሎችን ወደ ውድድር ከጠራሁ በኋላ እኔ ራሴ ከውድድሩ ውጭ ሆኜ እንዳልገኝ ሰውነቴን

እየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝልኝ አደርገዋለሁ።” (1ቆጥቶስ 9፡24-27 ቀለል ባለ አማርኛ ትርጉም)

www.ethiogodslove.org
በዚህ የድረ-ገጽ አድራሻ ከ2002 ዓም እ/አ/አ ጀምሮ የወጡ ደብዳቤዎቻችንን ማንበብ ሆነ አትሞ ማሰራጨት ይቻላል።

የቅዱሳንን ፍጫ በሚገባ ለመሮጥ በየጊዜው የሚወገዱ ብዙ ነገሮች አሉ። ሸክሞችን ባሰወገድን መጠን ፍጫው ቀለል ይላል። ጌታም ሸክሜ ቀሊል ነው ያለው ፍጫ የሸክምን መቅለል እንደሚጠይቅ በማወቅ ነው፤ ስሙ ይክበር። በምድራዊውም ፍጫ ፣ ቀላል የሸራ ጫማ ይደረግና ግዴታ ካልሆነ በቀር ሌላ ምንም ሸክም አይጨመርም። ብዙዎቻችን ግን ለሕይወት ፍጫ የማይጠቅሙ ሸክሞችን ባለማራገፍ፣ በጫና ጎብጠን፣ እንኳን መሮጥ፣ መራመድም ብርቅ ይሆንብናል።

እዚህ ላይ ግን፣ አንድ ጥንቃቄ ያስፈልጋል። በአንዳንድ የሩጫ ዓይነቶች አስፈላጊ ሸክም አለ።

በዱሳ ቅብብሎቹ ውድድር ሯጮች ዱሳ መሸከም ጣዴታቸው ነው። ይህ የሕብረትም ፍጫ ነው። ዱሳው፣ ተይዞ፣ በደምቡ ተሮጦ፣ የግልን ፍጫ ከጨረሱ በኋላ ፡- ለሚከተለው ሯጭ ማቀበልን ይጠይቃል።

እንዲህ ባለው ፍጫ፣ ዱሳ አለመሸክምም፣ ከጣሉም አለማንሳት፣ በሥርዓት አለመሮጥም ፣ ፍጫውን አለመጨረስም፣ ከጨረሱ በኋላ ደግሞ ዱሳውን ለተከታዩ ሯጭ አመቻችቶ አለማስተላለፍም ተሸናፊ ያደርጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ የራሱን ፍጫ እንደፈጸመ ጽፎአል። ፍጫውም ከባድ ነበር። ነገር ግን የሰላምን ወንጌል ለሚጠፋት የማዳረስ ሸክሙን እስከ መጨረሻው መሮጥ ነበረበት። እኛም ከዚህ የተለየ ዕድል የለንም።

“ነገር ግን ፍጫዬንና ከጌታ ከእየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቆጥራለሁ።

(የሐዋርያት ሥራ 20፡24)

ወገኖቼ፣ በሕይወት ጎዳና አስፈላጊ ነገሮችን የምንጥልበትና የማይጠቅሙ ነገሮችን የምንሰበስብበት ሁኔታ ይበዛል። አንድ ጊዜ፣ በአይሮፕላን እንዝ ነበር። ዳላስ አየር ጣቢያ ላይ አይሮፕላን ለመቀየር ወርደን ባለንበት፣ “ሸክምን ማራገፍ” ታወሰኝ። ወዲያውም ኪሶቼን ሞልተው ከነበሩት ፣ አይጠቅሙም ያልኋቸውን ወረቀቶች ሰብስቤ ቆሻሻ መጣያው ስጥ ጨመርሁ። ከዚያም በረራችንን ቀጠልን። ትንሽም እንደ በረረን አንድ ጠቀም ያለቼክ ከቆሻሻ ወረቀቶች ጋር መጣሌ ታወቀኝ። ቤቴም እንደ ደረሰሁ ፣ ወደ ባንክ ደዋውዬ ቼኩ ዋጋ እንዳይኖረው ባላስደርግ ኖሮ፣ ደስ የማይል ነገር ፈጽሜ ነበር። ከዚያም የተማርሁት “ሸክምን ከማራገፍ” በፊት የማይጠቅመውን ከጠቃሚው መለየት ጥንቃቄ የሚጠይቅ መሆኑን ነው።

መራገፍ ያለበት መራገፍ ከሌለበት እንዴት እንለያለን?

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚከተለው ያስተምረናል። “ነገር ግን ይጠቅመኝ የነበረውን ሁሉ አሁን ለክርስቶስ ስል እንደ ጌድለት እቆጥረዋለሁ። ከዚህም በላይ ለእርሱ ብዬ ሁሉን ነገር የተውሁለትን ፣ ወደር የሌለውን ጌታዬን ኢየሱስ ክርስቶስን ከማወቅ ታላቅነት ጋር ሳነጻጽር፣ ሁሉንም ነገር እንደ ጌድለት እቆጥረዋለሁ፤ ለእርሱ ስል ሁሉን አጥቼአለሁ፤ ክርስቶስን አገኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጌድፍ እቆጥራለሁ፤ ሕግ በመጠበቅ የሚገኝ የራሴ ጽድቅ ሳይሆን፣ በክርስቶስ በማመን ይኸውም ከእግዚአብሔር የሚመጣ

ከዕምነት በሆነ ጽድቅ በእርሱ ዘንድ እንደገኘ ነው። ክርስቶስንና የትንሣዔውን ኃይል እንዳውቅ ፥ በሥቃይ ተካፋይ እንድሆንና በሞቱም እርሱን እንድመስል እመኛለሁ።” (ፊልጵስዩስ 3፥7-10)

እነሆ የእያንዳንዱ ምዕመን የሕይወት ግብ የተገለጠ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይኸንኑ አስተምሮናል በአርአያነትም አሳይቶን አልፎአል እግዚአብሔር ይመስገን።

“ስለዚህ ርኩስነትንና ተንሰራፍቶ የሚገኘውን ክፋትን አስወግዳችሁ ነፍሳችሁን ማዳን የሚቻለውን፥ በውስጣችሁም የተተከለውን ቃል በትሕትና ተቀበሉ።”

(ያዕቆብ 1፥21 አ/መ/ት/)

የየራሳችንን ሩጫ በትጋት ለመሮጥና የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ለማከናወን፥ ከወንድሞችና እህቶች ጋር ያለንን ግንኙነት ከጉድግዳች (ክቅሬታዎች) ማጥራት (ማራገፍ) ግድ ነው። እንዲሁም ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ማየት ስለማይቻል ቅድስናን ለመጠበቅ ያልተቆጠበ የዕድሜ ልክ ጥረት መደረግ አለበት።

የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል። “ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ለመቀደስም ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም፤ ከእናንተ ማንም የእግዚአብሔር ጸጋ እንዳይጉድልበት ደግሞም መራራ ሥር በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን አንዳይበክል ተጠንቀቁ።” (ዕብራውያን 12፥14)

ደግሞም “... ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር ሁሉ ራሳችንን እናንጸ፤ እግዚአብሔርንም በመፍራት ቅድስናችንን ፍጹም እናድርገው።” (2 ቆሮንቶስ 7፥1) ሌሎችም መራገፍ ያለባቸው ሸክሞች አሉ። እነርሱንም መጽሐፍ እንዲህ

ያስተምረናል። “አሁን ግን ቀጣንን ንዴትን፥ ስድብን፥ ሐሜትንና አሳፋሪ ንግግርን የመሳሰሉትንም ሁሉ አስወግዱ።” (ቆላስይስ 3፥8)

ወገኖቹ በዚህ ነገር በጽኑ ሊታሰብበት የሚገባበት ምክንያት አለ። ቃሉ እንዲህ ይላል። “ዘመኑን በማስተዋል ይህን አድርጉ፤ ከእንቅልፋችሁ የምትነቁበት ጊዜ አሁን ነው መዳናችን መጀመሪያ ከዳንንበት ጊዜ ይልቅ አሁን ወደ እኛ ቀርቦአልና። ሌሊቱ ሊያልፍ፥ ቀኑም ሊጀምር ነው። ስለዚህ የጨለማን ሥራ ጥለን፥ የብርሃንን ጦር ዕቃ እንልበስ። በጭፈራና በስካር አይሁን። በዝሙትና በመዳራት አይሁን። በክርክርና በቅናትም አይሁን። ይልቁንም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ልበሱት ምኞቱንም ይፈጽም ዘንድ ለሥጋ በኃሳባችሁ አትመኙለት።” (ወደሮሜ ሰዎች 13፥ 13-14)

ጌታ ያላሸከመንን ሸክሞች ሁሉ አራግፈን፥ እንደሚገባ አገልግለን፥ አክሊላችንን ከጌታ እጅ ለመረከብ እንድንበቃ ጌታ እግዚአብሔር ጸጋውን ያብዛልን። አሜን።

እግዚአብሔርን የማወቅ ምስጢር

ከፈጣሪ ጋር በቀርበት መመላለስ

እያንዳንዱ ክርስቲያን፥ ከሰላም ላኩ ጋር እጅግ ተቀራርቦ መመላለስን ከሙሉ ልቡ ይመኛል ብዬ አምናለሁ። እንደዚሁም ፡ ኢየሱስ ጌታው የሆነ ሰው ሁሉ፥ ከፈለገ፥ ይህንን የጌ

ታ ቅርበት ሊያገኝ እንደሚችል ዕውቀት ነው። ይህም በመጽሐፍ ቅዱስ የተደገፈ ነው።

ሆኖም የብዙዎቻችን ችግር አቀራረባችን ላይ ነው። ሁልጊዜ ወይም አበዛኛውን ጊዜ ጌታ ፊት የምንቀርበው እቅፍ ሙሉ ልመናዎችን ይዘን ነው። ይህም ማለት እግዚአብሔርን መለመን የለብንም ለማለት አይደለም። እንዲያውም “... እርሱ ስለ እናንተ ያስባልና የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት” ተብሎ ተጽፎአል። (1 ጴጥሮስ 5፥7)

ነገር ግን እግዚአብሔርን ማወቅና ከእርሱም ጋር ተቀራርቦ መመላለስ ከሚሹት፥ ጌታ መስማት የሚናፍቀው ፀሎት ስለ። እርሱም ሙሴ እንደ ፀለየው ያለ ነው።

“አሁንም በፊትህ ሞገስን አገኛቼ እንደ ሆነ። አውቅህ ዘንድ፥ በፊትህም ሞገስን አገኛ ዘንድ፥ መንገድህን እባክህ አሳየኝ።...” (ሶሪት ዘጸአት 33፥13)። በእኔ ግምት ከዚህ የተሻለ ፀሎት ያለ አይመስለኝም።

ሙሴ ጌታ ሆይ እባክህ ይህንና ያንን አድርገልኝ አላለም። “ጌታ ሆይ አንተን አውቅህ ዘንድ መንገድህን አሳየኝ” ነበር ያለው። ከዚያም ቀጥሎ በቁጥር 19 ላይ፡ “እባክህ ክብርህን አሳየኝ” እያለ ጸሎቱን ሲቀጥል እናነባለን። ጸሎቱም ስልተክለክለም፤ እግዚአብሔር ይመስገን።

“ክብርህን አሳየኝ” በሚለው ውስጥ፡ ክብር የሚለው የዕብራይስጥ ቃል ትርጉም በጣም ጥልቅ ነው። ክብረት፡ መጠን ወይም ሁለገብ ማንነት ማለት ይሆናል። ስለዚህ ሙሴ እግዚአብሔርን የጠየቀው ማንነትህን በሙላት ልወቅ የሚል ነው። እንደ መልካም ወዳጆች በሚገባ ልወቅህና በቅርበት አብራህ ልመላለስ ማለቱ ነው ።

ወገኖች፡- እንዲህ ያሉ ጸሎቶች የእግዚአብሔርን ልብ በፍቅር ይመርካሉ። ምክንያቱም እንዲህ ያሉ ጸሎቶች አይዘወተሩም።

ስለ ተወዳጅ የዩናይትድ ስቴትስ መሪ አብርሃም ሊንኮን አንድ ታሪክ አነብብሁ። በወቅቱ በሐገሪቱ ውስጥ ጦርነት ይካሄድ ነበር። በዚያንም ጊዜ አንዲት ባልቴት ወደ ቤተ መንግሥቱ መጥታ፡ የያዘችውን ኩኪ የተባለ ጠፋጭ ምግብ በሳህን እንደታቀፈች ወደ ውስጥ ገብታ ተገኘች።

ከዚያም ባልቴቲቱ ፕሬዝዳንቱ ፊት እንድትቀርብ ተደረገ። አርስዋም እጅ ከነሣች በኋላ፡ “ፕሬዝዳንት ሆይ ! የመጣሁት አንዳች ልለምን አይደለም። ነገር ግን ይህንን ሐገር በዚህ ችግር ጊዜ ለመምራት ስላለብህ ሸክም ክብደት ሳስብህ ነበር። ስለዚህ እነዚህ የገገርኋቸው ኩኪዎች ፊትህን ፈገግ ያረጋሉ ብዬ አስቤ አመጣሁልህ” አለችና ስጦታዋን አቀረበች።

ሁኔታው የፕሬዝዳንቱን ልብ በጽኑ ነገር። እያለቀሱም፡- እንዲህ እያሉ መናገር ጀመሩ። “ወይዘሮ ሆይ በየዕለቱ በርካታ ሰዎችን አስተናግዳለሁ። ሁሉም እጅግ በርካታ ነገሮችን ከእኔ የሚፈልጉ ናቸው። ነገር ግን ፕሬዝዳንት ከሆንሁ ጀምሮ ከጎ በፔኝ ሰዎች ሁሉ መሐከል አንቺ ብቻ ከእኔ ለመቀበል ሳይሆን ለእኔ ለመስጠት አስብሽ መጥተኛል። እግዚአብሔር ይባርክሽ።”

እግዚአብሔር ልመናዎቻችንን ለመመለስ ደስ ይለዋል። ነገር ግን ወዳጆቹ ከሆንው ሁሉ፡ የፍቅር መገለጫ መቀበልም ይኖራቸዋል። ለመሆኑ ለዚህ ሁሉን አትረፍረፍ ለሚሰጠን አምላክ፡ ከእርሱ ፈልገን ሳይሆን ፡ ፍቅራችንን ልንገልጽለት ብቻ ወደ እርሱ የምንቀርብ ስንቸቻችን እንሆን? እንደ ሙሴስ፡- “አውቀህ ዘንድ” እንዲሁ ከአንተ ጋር ለመቀራረብ ፡ ማንነትህን አሳምሬ አውቅ ዘንድ፡ “ክብርህን አሳዩኝ” ብዬ ፊት

ህ መጣሁ የምንልበት ጊዜ ምን ያህል ነው?

ወገን ሆይ፡- ልክ እንደ ሙሴ እግዚአብሔርን በቅርበት ማወቅና አብሮ መኖር ይቻላል። እንደ ጳውሎስ እንደ አብርሃምም። ሐዋሪያው ጳውሎስ የሚከተለውን የጻፈው ለዚህ ነው። “እርሱንና የትንሣዔውን ኃይል እንዳውቅ ፡ በመከራውም እንድንገልጽ፡ ወደ ሙታንም ትንሣዔ ልደርስ ቢሆንልኝ፡ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ።” (ሬልጽብዩስ 3፡11)

አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር በቅርበት በመኖሩ በራዕይ ውስጥ ይኖር ነበር። “... አብርሃም ሆይ፡ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ ዋጋህም እጅግ ታላቅ ነው።” ያለውን የጌታ ድምጽ የሰማው በአምላኩ ቅርበት ውስጥ ሆኖ ነበር። (ኦሪት ዘፍጥረት 15፡1)

የሕይወታችን ዕውነተኛ ዓላማ፡- እግዚአብሔርን ማወቅና ወዳጁ ሆኖ ሊሆን ይገባል። ስለዚህ ለመጀመሪያ ጊዜ ቢሆንም ባይሆንም የሚከተለውን ጸሎት አብረን እንጻልይ!

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ፡- አውቀህ ዘንድ፡ መንገድህን እባክህ አሳዩኝ። ጌታ ሆይ፡- ብዙ ልመናዎች አሉኝ። በመጀመሪያ ግን የምለምንህ፡- ክብርህን እንድትገልጽልኝ ነው። አምላክ ሆይ፡- አንተን እንዳስደስት መንገድህን አሳዩኝ፤አሜን።

እንዲህ ያለ ጸሎት የጌታን ልብ ደስ ያሰኘዋል። ጌታም በእኛ ሲደሰት በሕይወታችን ውስጥ መገለጥ የሚጀምሩ ድንቆችና ተዓምራት ራሳችንንም ወገኖችንም ያደንቃሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ያሉ የፍቅር ጸሎቶችን ከወዳጆቹ መስማት ስለሚናፍቅ ነው። ጌታ በልጁ ደም የዋጀን እንድናውቀውና በቅርበት አብረን በመመላለስ እንድንኖር ነው። ክብር ለቅዱስ ስሙ ይሁን። አሜን።

ምጋጋጃ

መጀመሪያ ይህንን አገልግሎት የሰጠንንና እናደርገውም ዘንድ ጸጋውን ያየን በዛሬንን ጌታ እግዚአብሔር አምላካችንን እናመሰግናለን።

እንደሁም በፀሎትና በማቴሪያል (በገንዘብና ጽሑፍ በማባዛት) የረዱንን ወገኖቻችንን፡ በጌታ በየሱስ ክርስቶስ ስም ተባረኩ እያልን ምሥጋናችንን እናቀርባለን።

- ወንድም ወንጌላዊ ሃሳቡ ለመጠንቀቅ ከጎረቤታችን ጋር ካንሳሰ፡- መልክታችንን በማባዛት፡
- ወንድም ስሙ መታፈሪያ ከካንሳስ ሲቲ፡ ሙዙሪ፡- በገንዘብ አስተዋጽኦ ከእኛ ጋር ስላገለገላችሁ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ።

የዘላለም ሕይወት

“በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንዲያልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና።” (ዮሐንስ ወንጌል 3፡16)

“ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና” (ወደ ሮሜ ሰዎች 5፡6)

“ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳነግው በልብህ ብታምን ትድናለህና ፤ ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና በአፉም መስክሮ ይድናል።” (ሮሜ 10፡ 9-10)

“መዳንም በሌላ በማንም የለም፡ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ፡ ከሰማይ በታች (ከጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ) ሌላ የለምና። (ዮሐንስ ወንጌል 4፡12)

“በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ።” (ዮሐንስ ወንጌል 16፡31)

የደገንነት ፀሎት፡-

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፡- ለዓለም ሁሉ ደገንነት የተሰጠውን ኢየሱስን ጌታዬ አድርጌ እቀበላለሁ። ስለዚህ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ። ከዛሬ ጀምሮ በትምህርቱ እኖራለሁ። ስለዚህ እንደ ተሰፋ ቃልህ የዘላለም ሕይወት ወራሽ አድርገኝ ። ስለ ስምህ፡ አሜን።

እየሱስ ጌታ ነው። ጌታ ይባርክህ።